

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719010312
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2719010312.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného G. L., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 3.2.2020 sp. zn. 8T/30/2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.8.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Skalica uznesením zo dňa 3.2.2020 sp. zn. 8T/30/2019 podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona rozhodol u odsúdeného G. L. o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou a ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou.

S poukazom na oboznámený znalecký posudok, ktorý u odsúdeného konštatoval rozvinutú závislosť na viacerých návykových látkach a to kanabinoïdoch (marihuana) a metamfetamíne (pervitín) ako aj nelátkovej závislosti patologické hráčstvo, v dôsledku ktorej sa odsúdený dopustil trestnej činnosti, a s poukazom na to, že odsúdený sa doposiaľ neliečil zo závislosti a to ani ambulantnou formou, pričom znalec v znaleckom posudku konštatoval, že pobyt odsúdeného na slobode je nebezpečný a v prípade neliečenia je možné predpokladať pokračovanie v páchaní trestnej činnosti, súd dospel k záveru, že uloženie ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou ako aj uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou odsúdenému by nespĺnilo svoj účel. Až následne po splnení účelu liečby v ústavnom zariadení a na podklade vyjadrení odborného lekára, bude možné ďalej rozhodovať o zmene ochranného liečenia z ústavnej formy na ambulantnú formu.

Konštatácia, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody od januára 2019 do novembra 2019 nemal prístup k návykovým látkam alebo hrám je v danom prípade podľa názoru prvostupňového súdu irelevantná. Súd v tejto súvislosti zdôraznil, že samotná abstinencia (návykových látok, resp. prístup k hracím automatom) vynútená výkonom trestu odňatia slobody u odsúdeného, ešte sama o sebe totiž neznamená vytvorenie dostatočných psychických predpokladov na trvalú zdržanlivosť od požívania návykových látok alebo hrania na hracích automatoch. Takýto výsledok je možné dosiahnuť len liečbou vo forme ústavnej, ktorej významnou súčasťou je pôsobenie na psychické vlastnosti liečenej osoby a vytváranie trvalého odporu k návykovým látkam a patologickému hráčstvu.

Proti uzneseniu podal sťažnosť odsúdený ihneď na verejnom zasadnutí po vyhlásení uznesenia, ktorú písomne bližšie odôvodnil prostredníctvom obhajcu tým, že nie je dôvod na uloženie liečenia ústavnou formou, pretože bol vo výkone trestu odňatia slobody 10 mesiacov, uvedomil si negatívne skutočnosti jeho konania pred nástupom do výkonu trestu, po návrate z neho sa zapojil do pracovného procesu, finančné prostriedky potrebuje na výživné na maloletého syna, a tiež vrátiť rodičom. V súčasnosti neužíva omamné látky a chce v tom zotrvať, požiada o súčinnosť psychiatra, kde by začal navštevovať jeho ambulanciu za účelom ambulantného liečenia. Preto žiada o uloženie liečenia ambulantnou formou.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený súd, oprávnený rozhodovať o sťažnosti odsúdeného, preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd na rozhodnutie o uložení liečenia nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktoré predvolal odsúdeného, ktorému dal možnosť vyjadriť sa k návrhu a realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú zo zákona.

Pokiaľ ide o vecnú správnosť napadnutého uznesenia, sťažnostný súd zistil, že prvostupňový súd dospel k správny záverom. Z dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí je zrejmé, že znalec v prípade odsúdeného konštatoval rozvinutú závislosť na viacerých návykových látkach a to kanabinoidoch (marihuana) a metamfetamíne (pervitín) ako aj nelátkovú závislosť patologické hráčstvo, v dôsledku ktorej sa odsúdený dopustil trestnej činnosti.

Sťažnostné námietky odsúdeného sú zhodné s námietkami prednesenými vrámci jeho obhajoby už pred prvostupňovým súdom, tento sa s nimi riadne a v dostatočnom rozsahu vysporiadal, a sťažnostný súd na tieto v plnom rozsahu poukazuje.

K námietke, že odsúdený pracuje a zabezpečuje tak finančné prostriedky za účelom výživného na dieťa a vrátenia rodičom, treba uviesť, že táto okolnosť nemá vplyv na závery znaleckého posudku, ani samotného rozhodnutia súdu, ktoré je na ňom založené. Odsúdený síce deklaruje, že je ochotný podrobiť sa ambulantnému liečeniu závislosti na omamných a psychotropných látkach a liečeniu závislosti - patologického hráčstva aj dobrovoľne, avšak túto ešte ani nenastúpil a zároveň nepredložil ani iné relevantné podklady spochybňujúce závery znaleckého dokazovania. V tomto konaní tak nie je možné konštatovať, že by sa okolnosti a skutočnosti, ktoré boli podkladom záverov znaleckého dokazovania o nutnosti uloženia ochranného liečenia ústavnou formou zmenili. Ako správne konštatoval okresný súd, u odsúdeného bola konštatovaná nebezpečnosť jeho osoby v prípade pobytu na slobode v prípade neliečenia. Prvostupňový súd správne uviedol, že abstinencia (návykových látok, resp. prístup k hracím automatom) vynútená výkonom trestu odňatia slobody u odsúdeného ešte sama o sebe totiž neznamená vytvorenie dostatočných psychických predpokladov na trvalú zdržanlivosť od požívania návykových látok alebo hrania na hracích automatoch. Takýto výsledok je možné dosiahnuť len liečbou vo forme ústavnej, ktorej významnou súčasťou je pôsobenie na psychické vlastnosti liečenej osoby a vytváranie trvalého odporu k návykovým látkam a patologickému hráčstvu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, sťažnostný súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.